

[Hans Thyge Jacobsen.]

gaar højt. Jeg kunde tænke mig, at der var forskellige af de Folk, som skal have med Tingene at gøre under Administrationen, der i den kommende Tid kommer ud i en vis Bølgegang og ser, at der sker i Virkeligheden voldsomme Omposteringer.

Man ser, at Kommunerne skal spares for 19,7 Mill. Kr. Det vil nu, naar vi tager Overgangsudgifterne med — og dem bør vi tage med, og de er for Kommunernes Vedkommende 2,4 Mill. Kr. —, kun blive 17,3 Mill. Kr., som Kommunerne lettes for. Man siger, at Staten heroverfor skal udrede yderligere 11,8 Mill. Kr. Det bliver da, naar man tager Overgangsudgifterne med — og dem bør vi tage med, de er paa 4,4 Mill. Kr. —, for Statens Vedkommende 16,2 Mill. Kr., som skal udredes i nye Penge. For at gøre Billedet fuldstændigt erindrer jeg om, at de forsikrede jo skal tilvejebringe Balancen ved 8 Mill. Kr. nye Præmier. Det vil altsaa sige, at vi har en samlet Udgiftsforøgelse paa 16,2 Mill. Kr. for Staten og paa 8 Mill. Kr. for de forsikrede, det er for Befolkningen i alt en Udgiftsforøgelse paa 24 Mill. Kr. Heroverfor staaer den Besparelse, som Kommunerne faar, paa 17,3 Mill. Kr. Med andre Ord, Socialreformens Ikrafttræden den 1. Oktober vil bevirke nye Udgifter, saa dette med Hvilen i sig selv er saa som saa. Det er muligt, at det ikke kan være anderledes, at disse Overgangsudgifter efter hele Systemet er fuldkommen nødvendige. Det er ikke det, jeg udtaler mig om, men jeg siger, at Hvilen her er dog i hvert Fald forstyrret af visse Drømme.

Altsaa, vi skal i Anledning af dette Lovforslags Vedtagelse have en øget Statskattebyrde af 16,2 Mill. Kr., og den skal modsvare Kommunernes Lettelse paa 17,3 Mill. Kr. Lad mig straks sige, at det er ikke, fordi jeg har noget imod denne Bevægelse, jeg finder, at denne Bevægelse er rigtig, men jeg spørger: Er egentlig Øjeblikket det rette til at foretage den? Det svirrer om vore Øren med Ekstrakvartaler, hvem ved egentlig, hvor mange Ekstrakvartaler der ligger dels i Lovform og dels i Luften. Foruden overfor disse Ekstrakvartalers Mængde staaer vi overfor at skulle have Indkomstskatten til Staten forhøjet med 33 pCt. af dens Beløb, saafremt Aftalepartiernes Forslag om Ejendomsskattens Lettelse bliver vedtaget. Vi har en Finanslov vedtaget med et dundrende Millionunderskud. Jeg spørger: Er egentlig Statsfinansernes Tilstand i Øjeblikket en

saadan, at denne Bevægelse, som jeg principielt anser for rigtig, bør gøres i Dag?

Jeg ved ikke, om det at være Aldersrentenyder i Dag og saa have sin Aldersrentes Skæbne, dens Størrelse, saa helt og fuldt knyttet til Statsfinansernes i disse Dage højst tvivlsomme Hvilen i sig selv egentlig er saa attraaværdigt? Er Tiden ikke snarere inde til, netop som Statsfinansernes Tilstand er, at gaa et langt, langt videre Skridt end det, som de Herrer her i Lovforslaget gør, og lade hele Alderdomsforsørgelsen, det kan ikke ske i fuld Udstrækning, men lade hele Alderdomsforsørgelsen i saa stor Udstrækning, som det overhovedet kan gøres, hvile i sig selv, i en Forsikringsordning? Hvis jeg stod i Dag og havde saadanne Forhold, at jeg skulde have Alderdomsforsørgelse, saa ved jeg saa sandelig nok, hvad jeg valgte, saa ønskede jeg at faa de Midler, hvoraf Alderdomsforsørgelsen skal flyde, lagt udenfor Statskassens højst tvivlsomme Omskiftelser. Altsaa: var det ikke Tiden netop nu ved en væsentlig højere Præmiebetaling end den, man her er blevet enig om, at skaffe Aldersrentenyderne en langt større Sikkerhed i en Folkeforsikringsfond end den Sikkerhed, som den usikre Statskasse er i Stand til at byde dem? Netop de statsfinansielle og økonomiske Forhold, som den højtærede Socialminister refererede til i sin første Tale, synes mig i Dag at være af en saadan Natur, at den højtærede Minister burde gaa i Spidsen for at faa det System, han har stillet Forslag om, og som kan ligge fast, saaledes udbygget, at man ved Forhøjelse af Præmier og Nedsættelse af Statstilskud kan give Alderdomsforsørgelsen her i Landet et helt, helt anderledes Præg af Sikkerhed for de gamle, end man i Dag er i Stand til.

Jeg skal slutte med at sige, at foruden de statsfinansielle og økonomiske Forhold, som den højtærede Socialminister refererede til, gør der sig i hvert Fald for os, som er unge, i den yngre Aldersklasse, visse Betragtninger gældende, som det ærede Medlem Hr. Krag antydningvis var inde paa under Lovforslagets anden Behandling. Vi ser for vore Øjne, hvorledes der bliver flere og flere gamle i vort Folk, og overfor dette er der en tilsvarende Synken i Børnefødslernes Antal, en tilsvarende Synken i Ungdommens Antal. Nu ønsker jeg ikke at give mine Tanker Udtryk paa den Maade, at jeg, som hører til de unge, vil staa og beklage mig — jeg ved, der er dem, der vil gøre det — over, at Ungdommen, som kan have det haardt nok i vore Dage med sine